

Gent corrent

Esteve Clopés

Voluntari. Ha dedicat més de mitja vida als altres, i als 70 anys encara li queda molta energia.

«A la presó el que fem és un intercanvi intergeneracional»

JORDI COTRINA

Catalina
Gayà

La Fundació Esplai del voluntariat premia avui Esteve Clopés per la seva trajectòria com a voluntari. Li pregunto per la seva setmana: fa classes d'informàtica a persones grans; de vídeo, a la presó; té una tarda per a l'autoformació, i fins i tot va a classes de català. El senyor té 70 anys i, encara que no hi cap en aquesta entrevista, també coordina un club de lectura.

-Tot va començar fa 11 anys.

-Em vaig jubilar als 59 anys per problemes de salut. M'havien operat del cor i vaig començar la meua etapa com a voluntari.

-¿En què treballava?

-Era director comercial d'una empresa. M'encarregava del mercat espanyol i portuguès. Tenia 50 homes

al meu càrrec. I em vaig veure a casa, sense fer res. Vaig llegir un anunci de la Fundació La Caixa que deia: *No es quedi a casa. Vingui a l'esplai.*

-I hi va anar.

-Sí, i vaig trobar que hi havia professors, alumnes avantatjats de la UPC, que impartien cursos de tecnologia a persones grans, des d'internet fins al maneig de programes de Microsoft.

-Anava a classe. ¿No les impartia?

-Esperi... Es va crear un grup de voluntaris i em vaig involucrar en l'associació. Vaig ser-ne dos anys el secretari i dos anys el president. A través de l'associació vaig passar a ser auxiliar i suport per als professors.

-¿Què fan?

-Els divendres impartim classes de reforç. Ho anomenem *aula oberta* i donem resposta a les llacunes que tenen els alumnes. A vegades no ho

«Els nois s'avorrien amb l'ordinador, així que els vam ensenyar vídeo i Photoshop»

aconseguiu, però sempre ho intentem. La gent gran ens entenem entre nosaltres: no ens importa respondre 20 vegades el mateix.

-¿On passa tot això?

-A Granollers. Vam crear l'Espai de Gent Gran de Granollers. Ara en sóc el secretari. Quan ets gran, cada dia que passa és un nou moment. Ens queda menys vida i s'han de fer coses ràpides i curtes perquè no tens ni les forces ni la salut.

-¿Sempre ajuda gent gran?

-A l'associació, sí.

-¿Perdoni?

-Fa tres anys, també a través de la Fundació La Caixa, em vaig vincular amb un nou projecte: vaig passar a fer voluntariat en un centre penitenciari per a joves. Som 28 voluntaris, tots persones grans, que ensenyem tecnologia als nois. Al principi donàvem classes amb l'ordinador, però els nois s'avorrien, així que vam passar al vídeo i al Photoshop. A més a més, també sento que el que estem fent és un intercanvi intergeneracional.

-Segueixi, sisplau.

-Els expliquem que hem arribat a la tardor de la nostra vida portant una vida regulada i treballant. I que hem hagut de treballar moltíssim perquè partíem de la postguerra. Els diem que ara ens dediquem a ells.

-Els entenen.

-Crec que sí. És un col·lectiu mancat d'afecte, de família, de recursos...

-Escolti, i tot va començar als 59 anys.

-No. Abans ja dedicava el meu temps a les persones amb discapacitat intel·lectual. ¿Per què? Sóc pare afectat. Tenim dos fills amb discapacitat intel·lectual profunda i mobilitat reduïda total. Fa 44 anys, quan va néixer el nostre primer fill, em vaig involucrar en aquest món.

-Fa 44 anys ¿què hi havia?

-A Granollers, res. De fet, no hi havia ni la possibilitat d'escolaritzar els nostres fills. Amb un grup de pares vam crear una associació i vam fer una escola perquè els nois no estiguessin a casa i poguessin desenvolupar les seves possibilitats.

-¿Ho van aconseguir?

-Sí, de fet teníem 150 o 200 alumnes, així que, com a associació de pares, l'escola ens va quedar gran. Va passar a ser una escola concertada. Vam crear una fundació: la Fundació Privada del Vallès Oriental per a persones amb discapacitat. L'objectiu és treballar la vida integral de les persones, no només la seva escolarització.

-¿I què fan?

-Al principi era una altra faceta. Venien famílies que tenien un fill amb discapacitat i que se sentien perdudes. Buscaven altres pares perquè els aconsellessin. Ara la fundació és residència, centre de dia, taller ocupacional, taller especial de treball i tenim pisos tutelats.

-¿Té algun dia lliure?

-[Riu] Els dijous vaig al mercat de Granollers i els caps de setmana em dedico al meu jardí. ≡

gentecorriente@elperiodico.com